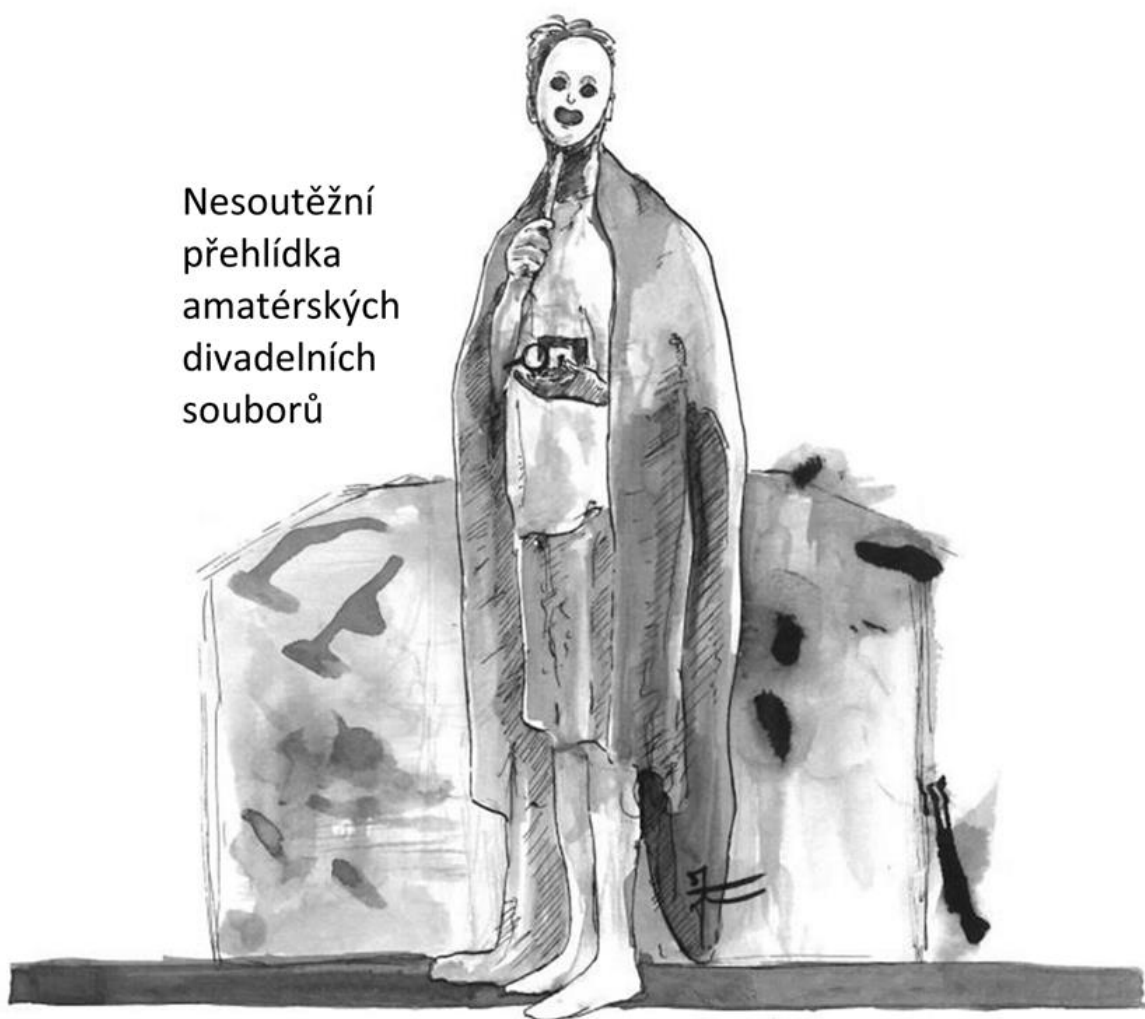

ZPRAVODAJ

23. Sokolovské čurdy

26. – 28. září 2025

Nesoutěžní
přehlídka
amatérských
divadelních
souborů

první číslo

Program přehlídky

Sobota 27.9.2025

10:00

Diva delní studio D3, z. s., Karlovy Vary

Zabiják Joe

Tracy Letts, 80 minut (bez přestávky)

12:15 – 13:15

rozborový seminář vč.
přestávky na oběd

13:15

HOP-HOP Ostrov

Jih není žádná země

Irena Konývková, 55 minut (bez přestávky)

14:45 – 15:15

rozborový seminář

16:00

Divadlo JakoHost, z. s., Plzeň

Maloměst'áková svatba

Bertolt Brecht, 55 minut (bez přestávky)

18:00 – 18:30

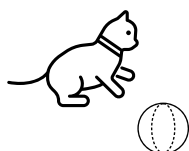
rozborový seminář

19:15

Tyjátr Horažďovice z. s., Horažďovice

Kočka na rozpálené plechové
střeše

Tennessee Williams, 90 minut (bez
přestávky)

21:30 – 22:00

rozborový seminář

Program přehlídky

Neděle 28.9.2025

10:00

Divadelní spolek Trosky Kraslice

Odvrácená strana Měsíce

Viliam Klimáček, 90 minut (bez přestávky)

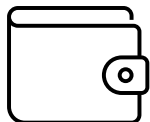

12:15 – 12:45

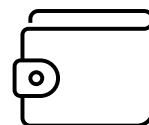
rozborový seminář

13:00 – 13:30

ZÁVĚR PŘEHlíDKY
vyhlášení „čurdy“

Ceník

Vstupné na jedno představení

100 Kč

Vstupné senioři (nad 65 let)

40 Kč

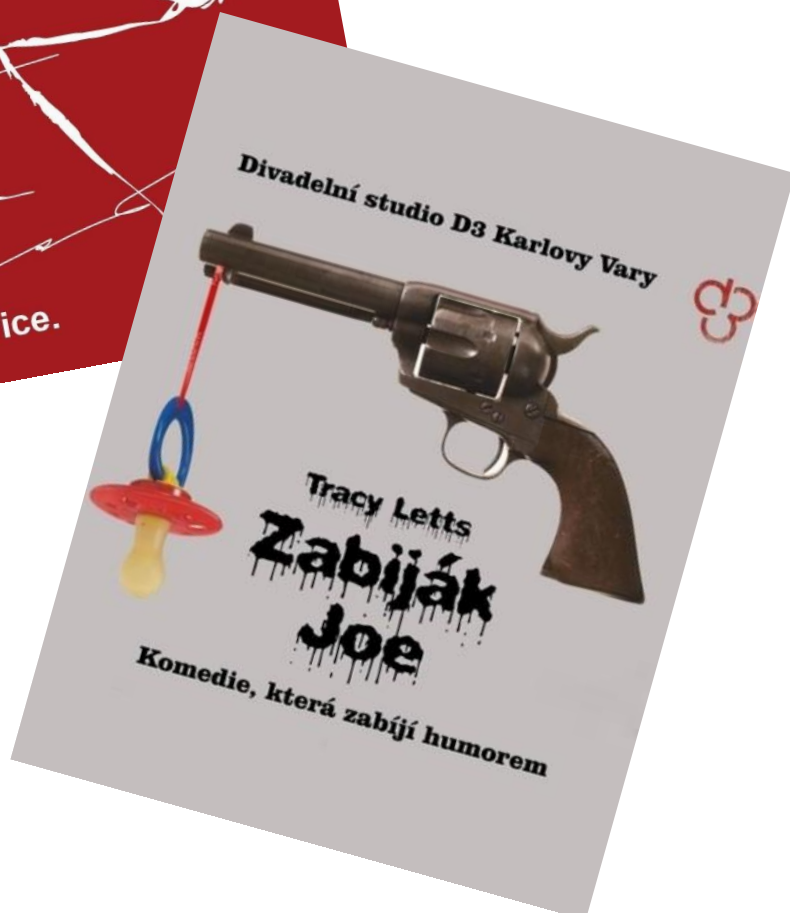
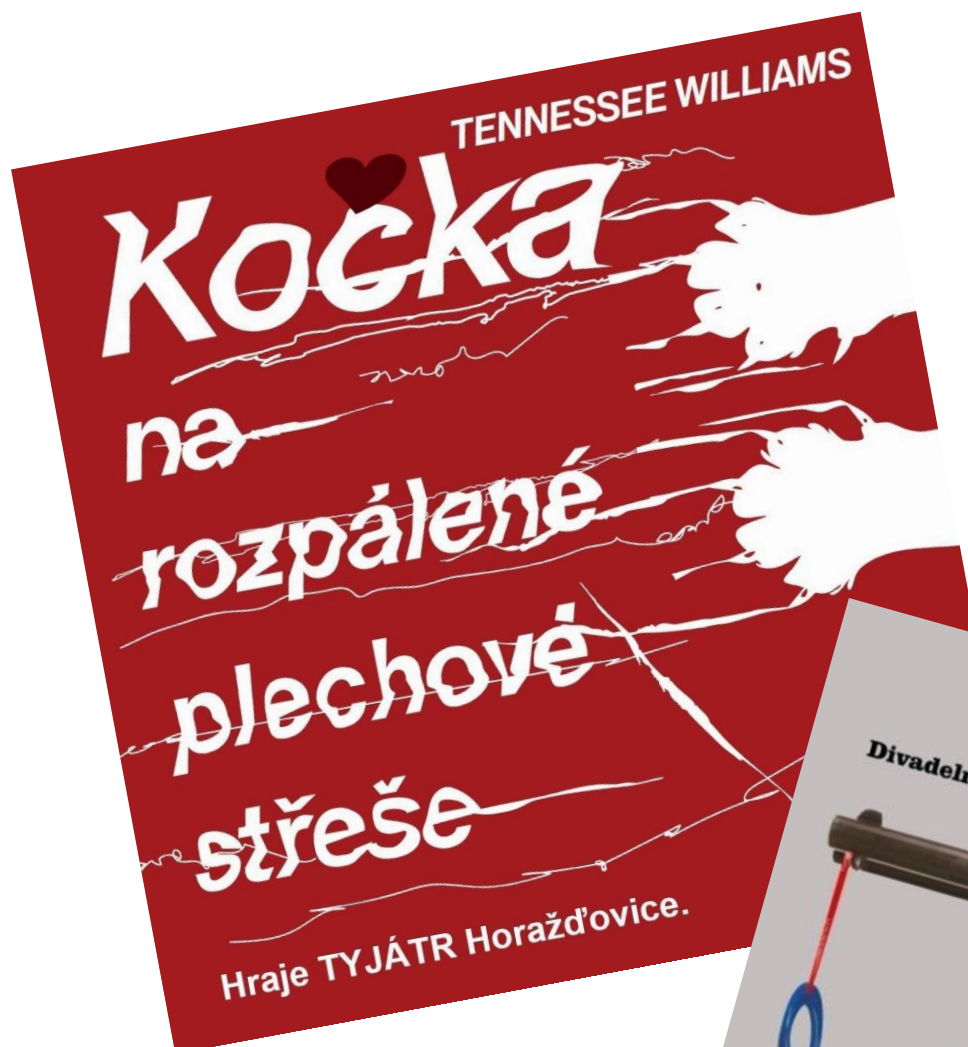
Vstupné – pohádka:

- dospělí – doprovod
- senioři (nad 65 let)
- děti

40 Kč

40 Kč

30 Kč

Divadelní studio D3, z. s., Karlovy Vary

Napínává detektivka s komediálními prvky, která pojednává o řešení zapeklité finanční situace jedné velmi bizarní rodinky s až příliš banálním řešením. Problém, ke kterému se přistupuje se srovnatelným zaujetím jako třeba k výměně staré lednice nemusí jít vždy podle plánu, může totiž skončit i vraždou.

Od zakládajícího trojlístku divadelníků, kteří podepsali zakládající listinu Divadelního souboru D3 se děčko vypracovalo na nespočet talentovaných a obětavých herců, díky kterým můžeme vidět plno skvělých představení.

Jih není žádná země

HOP-HOP Ostrov

Dospívání v době sociálních sítí není jednoduché. Musíte vypadat dobře, musíte mít „správné“ kamarády a musíte jezdit na atraktivní prázdniny. Ne každý má odvahu před celou třídou říct: „My letos nejedeme nikam, protože táta je švorc“, jako svérázný Vilém. Ina tlak skupiny neustojí a zalže. Prostě si prázdniny u moře vymyslí a svůj podvod musí dohrát až do konce. Příběh o Ině a Vilémovi přináší aktuální témata o vyloučení, sebepřijetí, sociálních sítích a jejich vlivu na vztahy.

Objevit svou cenu, která by nebyla závislá na tom, co si myslí okolí. Mít odvahu být sám sebou. To jsou témata, kterým nešlo odolat, tím se přece zabývá každý z nás!

Divadelní soubor HOP-HOP Ostrov vznikl v roce 1974 díky Soni Pavelkové a dnes patří k nejvýznamnějším dětským a mládežnickým souborům v Česku. Od roku 1980 ho vede Irena Konývková, pod jejímž vedením uvedl stovky premiér a pravidelně se účastní prestižních festivalů doma i v zahraničí. Režijní tým doplnili Ondřej Šulc a Daniela Šulc Králová, která pracuje s nejmladšími členy. Soubor každoročně odehraje desítky představení, pořádá festival Soukání Ostrov a získal řadu ocenění, včetně Ceny Pavla Dostála a Ceny ministra kultury pro Irenu Konývkovou.

Maloměřšťákova svatba

Divadlo JakoHost, z. s., Plzeň

Znáte to. Vaše kamarádka se vdává, váš kamarád se žení. Nebo to má být dokonce váš velký den. Všechno je připravené a vy věříte, že vás čeká úžasná oslava. Jenže pak se objeví nepříjemnosti. Jídlo je nepoživatelné, příbuzní nesnesitelní, přátelé netaktní. Aspoň že je co pít!

Divadlo JakoHost bylo oficiálně založeno v lednu 2008, avšak jeho budoucí členové už dříve nastudovali dvě inscenace v rámci jiných divadelních souborů.

V současnosti s JakoHostem spolupracuje přibližně dvacet osob, většina z nich má zkušenosti s působením v plzeňských či mimoplzeňských divadelních týmech.

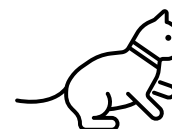

Jméno souboru obsahuje rozepsanou zkratku „j. h.“ (tedy „jako host“) z recese — jde o symboliku otevřenosti: kdokoli může u JakoHostu vystoupit jako host, aniž by se vzdal angažmá ve svém vlastním souboru, a naopak ten, kdo vnímá sebe jako člena JakoHostu, může působit hostujícím způsobem v jiné divadelní skupině.

Kočka na rozpálené plechové střeše

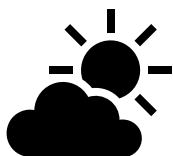
Tyjátr Horažďovice z. s., Horažďovic

Rodinná oslava s tajemstvími, která když vyjdou na povrch, nic už není jako dřív. Hra pozoruhodným způsobem odhaluje neschopnost komunikace mezi nejbližšími, bolestné chvíle pravdy, strach ze smrti, ale zároveň i ze života ve lži. Mistrná psychologická pitva napjatých vztahů v jedné rodině, navíc kořeněná nastávajícím bojem o případnou pozůstalost.

Horažďovické ochotnické divadlo vzniklo už v roce 1845 a od té doby uvedlo téměř pět set premiér – od oper přes operety až po činohry. K významným osobnostem patřil Emanuel Kumpera se synem, na místním jevišti se objevili i slavní herci jako Eduard Kohout či Marie Rosůlková. Od roku 1979 se zde pravidelně konají přehlídky amatérského divadla, které dokazují, že nadšení a radost z tvorby jsou pro horažďovické ochotníky stále klíčové.

Sluncomrak

Kajka: Dobrý den, ráda bych s Vámi udělala rozhovor. Vy jste tuto hru režírovala, vidíte. Zajímalo by mě, kdo přišel s námětem k této pohádce?

Režisérka: Já jsem jak autorkou, tak režisérkou.

Kajka: Jo tak! Jak Vás napadlo zrecyklovat hudbu, která se v pohádce pouštěla, a napsat si k tomu své texty?

Režisérka: Ve všech svých hrách jsem vždy měla autorskou hudbu od svého kamaráda. Nyní mě napadlo, že se o to pokusím sama. Napadlo mě vzít populární písně a prostě je přetextovat.

Kajka: Kdy jste měli premiéru? A kolik představení jste již odehráli?

Režisérka: Premiéru jsme měli v únoru 2024 a je to asi desáté představení. Přesně to nevím.

Kajka: Jako takový hezký dovětek jsou dárečky pro děti, což jsou semínka kytiček. Máte na to nějakého sponzora?

Režisérka: Tyto dárečky si financujeme sami, z vlastní kapsy.

Kajka: Mě by zajímalo, co to je za semínka?

Režisérka: Pokaždé se to liší. Většinou se jedná o řeřichu, ale rozdávali jsme i cibule. Snažíme se, aby to mělo tvar kuličky. Dnes to byla peluška jarní.

Kajka: Kostýmy jste si šili sami nebo jste si je někde objednali?

Režisérka: Kostýmy jsou naší prací. Jsou zde šikovní herci, kteří to zvládli ušít. Návrhy kostýmů a scénografii nám dělala Gabriela Pojerová.

Kajka: Co chystáte dalšího?

Režisérka: Kolegyně chystá novou pohádku s názvem Písníčka, která bude také autorská tvorba. Pojednává o ztracené písničce. Dále máme i autorskou činohru, která se jmenuje Za gaučem. Je to dílo Jiřího Jahody. V této hře zaujme roli herce a režírování přenechá na někom jiném.

Básnička na úvod

Kde se vzala tu se vzala na jevišti hromádka,
snad krtek malý nezbeda, hlínu k slunci
vytáhnul,

však co to?! Uvnitř někdo zpívá, písničku si
notuje,

kde je ale klíček co tenhle stroj natáhnul?

Nad tím vším včelka krouží, se svým tichým
brumendem,

a jak na ta nová vrátka, na vše tu kouká
telátko,

Když kytky tančí polonézu, ptáci sborem k
slunci pějí,

teď potichoučku děti, pohádka začne
zakrátko.

Nebudou tu ježibaby, čerti v pekle zůstali,

z oblohy se nesnese zlý hrozitánský drak,

máme tu příběh pohádkově veselý,

pohádka je tu, přichází náš Sluncomrak!

Rozhovor vedla: Kajka

Figarova svatba aneb andělé, šneci a lidé

Viky: Dobrý večer, mám pár otázek, které souvisí s hrou, kterou jste právě viděli. Mou první otázkou na vás je, zda věříte na amorky nebo zda máte přesvědčení jiné. Například osud, či jiné síly?

Diváci: Na amorky nevěříme a na osud také ne. Podle nás se to prostě stane.

Viky: Ve hře figuroval i pan doktor, který dal jednomu divákovi/divačce flašku s neznámou tekutinou, jako "lék". Napili byste se?

Diváci: Kdyby to bylo součástí divadelního představení a herec, nabízející mi láhev s tekutinou mě k tomu pobídl, tak určitě.

Viky: Chtěli byste nosit dobové šaty, které měla hraběnka a hrabě na sobě? Líbí se vám móda této doby?

Divák: Já bych ty upnuté kamaše nezvládl.

Divačka: Já bych si ty šaty klidně oblékla. Móda této doby se mi docela líbí.

Viky: Jak si myslíte, že to bylo v té době s hygienou? Hra je totiž situována do Španělska 17. století.

Diváci: My jsme podobnou situaci viděli ve Francii, kde nám to popisovali. Samozřejmě nevoněli, a dokonce měli ve vlasech údajně i vši.

Viky: Ve hře se objevily pijavice. Dříve se pijavice používaly jako léčebná metoda. Zkusili byste tuto léčebnou metodu?

Diváci: Asi bychom to nikdy zkusit nechtěli. O přínosech této léčby jsme četli, ale i přesto bychom to nikdy nechtěli zkusit.

Viky: Myslíte si, že statistiky ve hře byly pravdivé? Překvapily vás?

Diváci: Přišly nám trochu přehnané, ale v dnešní době by mě to asi ani nepřekvapilo.

Básnička na úvod

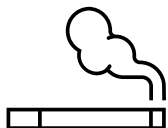
Když krásu uchvátí rozmarné sobectví do spárů,
pak zvadne v mžiku něžné lásky květ,
žár slunce zmizí za mrakem beznaděje,
studený a prázdný je kolem náhle svět.

Lesem intrik, falše a bažinou jedovatých slov,
musí každý z nás někdy v životě projít,
padající únavou, víru v srdcích ztrácíme,
když snažíme se obyčejnou lásku najít.

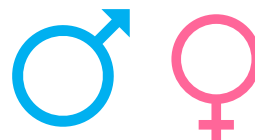
S vírou, že tam někde je, hledíme zlu do tváře,
vyzbrojme se smíchem, chráněni štítem radost,
jak Figaro s lehkostí a šarmem nakonec zvítězíme,
nad všemi těmi Almavivy a lidskou blbostí

Rozhovor vedla: Viky

Nenávidím tě Bukowski!

V a M: Dobrý den, připravili jsme si pár otázek týkající se vaší hry. Začnu hned úplným začátkem, kde vidíme zajímavou kompozici světla a hudby, která znázorňuje sen. Čí to byl nápad?

Herec: Byl to můj nápad, neboť jsem režisérem, scénografem, autorem, dramaturgem a samozřejmě i hercem.

V a M: Na jevišti jsme viděli hromadu plechovek, které Henri v průběhu představení pije. Je tato hromada výsledkem zkoušek?

Herec: Tato hromada je spíše výsledkem repríz. Samozřejmě jsou zde i plechovky ze zkoušek, ale většina je právě z hraní.

V a M: Takže v průběhu přibývají plechovky?

Herec: Je to tak, ale často se nám stává, že některé někde zapomeneme.

V a M: Píšete básně?

Herec: Samozřejmě! Psal jsem básně hodně v pubertě. V knížce, z které hra vychází, se žádné básně nenachází. Básně ze hry jsou originální básně Charlese Bukowského, které jsem tam přidal, protože mi tam chyběly. Je to z toho důvodu, že básně byly velkou součástí života Bukowského i jeho alter ega.

V a M: Při představení Vaše postava kouří. Stalo se někdy, že začal houkat alarm?

Herec: To se nám zatím ještě nestalo. Vždy informujeme divadla dopředu, že se v naší hře kouří a žádáme o vypnutí alarmů. Větší problém je ovšem zapalovač. Já jsem nekuřák a do toho zapalovače funím a pořád mi to zhasíná.

V a M: Bylo Vám líto Vaší postavy?

Herec: Bylo, proto jsem přidal do textu ty snové pasáže.

Básnička na úvod

Nenávidím tě, Bukowski!

Proč proboha musím zrovna já takhle žít?!
to nemáš v sobě kouska citu autore, osude?
Ty jenž můj scénář žití pořád píšeš,
rozhoduješ, která tu ráno bude či nebude.

Všechny řítě světa, i ta má se stahuje,
když rozjedeš naplno svou krutou fantazii.
Vždyť takhle podle tebe se žít prostě nedá!
Vše co tebe nezajímá já prostě neprožiji!

Chci ze tvého scénáře nadobro vyprostit!
Zbavit se tvých kulis, rekvizit a tvrdé režie!
Chci svobodu svého žití a volnost myšlenek!
Chci být ten, co tvé sny a život nežije!

Vzepřu se tvrdě tvému nekonečnému diktátu!
Je mi úplně jedno, kdo a kým vlastně jsi!
Teď a nebo nikdy ti do ksichtu pravdu vmetu!
Ze srdce tě nenávidím, zvrácený Charlesi!!!

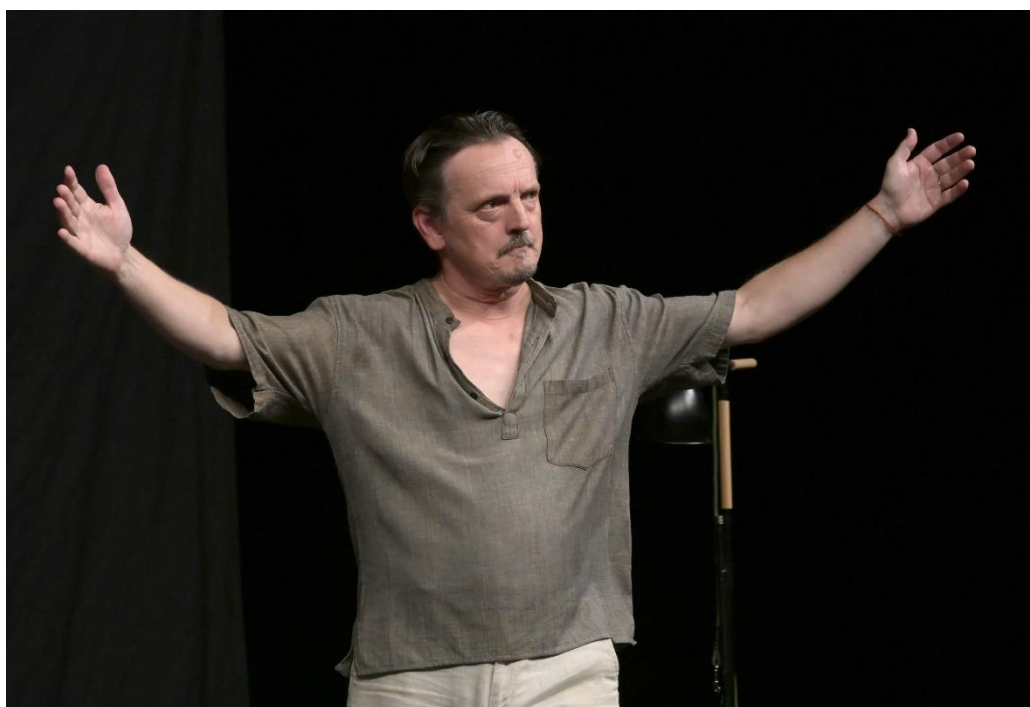
V a M: Henri, dá se říci, utíkal od jeho přednastavené reality do snů. Jsou pro Vás sny také určitým únikem z reality?

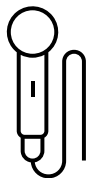
Herec: Pro mě nejsou únikem sny, ale divadlo.

V a M: Nakonec jsme si připravili takovou odlehčenější otázku. Máte také nějakou sbírku?

Herec: Já sbírám knížky Bohumila Hrabala s jeho podpisem. Připravujeme dramatizaci jedné z jeho povídek. Taková zvláštní “sbírka” je má sbírka různých pivních podtáček. Nejedná se ani tak o sbírku, jako spíše o vzpomínky z měst, kde jsme hráli.

Rozhovor vedly: Viky a Míša

Rubrika: Tajemství herců

Viky: Ahoj, mám pro tebe připravenou rubriku s názvem: Tajemství herců. Jejím cílem je odhalit některé tvé fígle, které ti pomáhají při hraní. Moje první otázka zní: Kdy se začínáš připravovat na představení?

Pája: Připravuji se během zkoušení. Před každým představením jsem hodně nervózní a moc toho nesním.

Viky: Takže se vlastně držíš pravidla: Herec má být hladový! Máš nějaké rituály, které mohou pro někoho působit trochu zvláštně?

Pája: Mám. V den představení dělám vše v lichých počtech. Například si vždy dám buď jedno nebo tři kávy. Další můj rituál je, že si těsně před představením zalezu do kouta a rozmlouvám se.

Viky: Jaký je tvůj oblíbený jazykolam, kterým se rozmlouváš?

Pája: Jeden z těch, co mi pomáhají, zní takto: “Vyejakuluje-li mi Julie ejakulát, či nevyejakuluje-li mi Julie ejakulát.” Je trochu zvláštní 😊

Viky: Jak se dostáváš do pocitu, abys postavu, kterou hraješ, lépe pochopila a rozklíčovala ji?

Pája: Vždy si pro svou postavu sepíšu takový menší životopis. Zaměřuji se na to, proč to hraji a o co mi, jako té postavě, ve hře jde.

Viky: Děkuji za tyto tipy!

Rozhovor vedla: Viky

Povídání o viděném

Sluncomrak

Jako každý rok, i letos startujeme Sokolovskou čurdu představením pro nejmenší. Pohádka Sluncomrak v podání Divadla Máj Praha otevřela přehlídku s lehkostí, barvami a spoustou dětského smíchu.

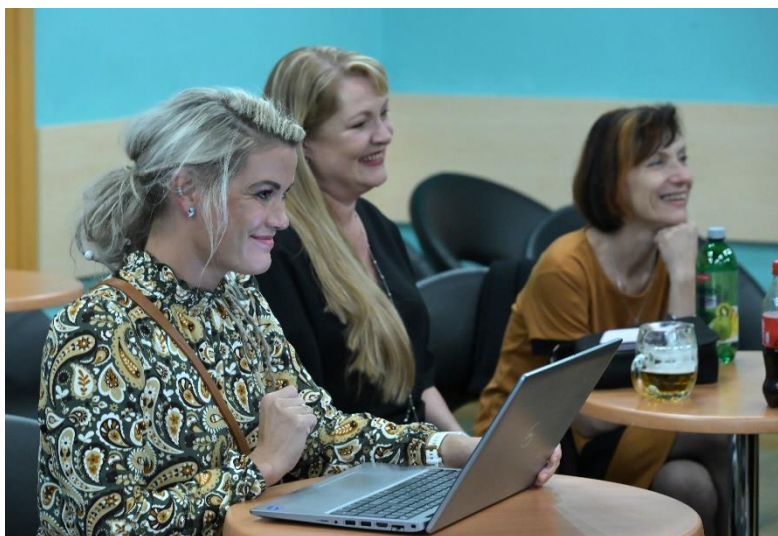
I tentokrát na vše dohlíží pozorná, laskavá očka našich „porotců“. Úžasná, moudrá a sečtělá **Petra Richter Kohutová** po boku neméně bystrého a vtipného sokolovského sympatáka **Martina Volného**.

Martin: *Vítám vás, milý Máji.*

Petra: *Máj je velmi zkušený soubor, teď se hodně obměňuje, doplňuje se o mladé, hráli činohru, teď se věnují i pohádkám. Vendy je novinářka a mám pocit, že Sluncomrak je její první autorská pohádka.*

Martin: *Co jsme to viděli? Pohádku?*

Petr Richter: *Pohádku spíše pro menší děti.*

Vendy: (režie): *Je to pohádkový příběh, neboť tam není střet dobra a zla.*

Andy (divačka): *Chvilími jsem z toho byla zmatená, chvilími jsme se bavila. Ale bylo vidět, že malé děti to bavilo, a to je důležité.*

Petra: *Jak se vám hrálo?*

Vendy: *Dobře. U nás v divadle je teda scéna třetinová, je to komornější prostor a téhle pohádce sluší.*

Petra: *Viděla jsem vás v Máji, v Nučicích myslím, ale všechno to byly komorní prostory a ty vám, domnívám se, sedí víc. I co se týče zpěvu, který byl ve vašem podání místy „nejistý“, je menší prostor vhodnější. Zrovna tak světla, která vás dnes také pozlobila. Bobule, ty fialové, nebyly tady na tomto velkém jevišti téměř vidět. Ani pohyb s nimi nebyl dostačující, a ne vždy čitelný a celý ten význam trochu zaniká.*

Martin: Máte krásné nápady. Vizuálně to vypadá nádherně. Telátko, Sluncomrak, včelka...Co mě rušilo, byly delší pauzy, ale tuším, že to bylo tím větším prostorem.

Vendy: Ano, něco udělal prostor, ale i větší počet dětí, tolik jsme jich snad ještě neměli. Nechali jsme je reagovat, počkali na jejich reakce.

Petr: Muzika byla podle mě takový guláš, různé melodie, různé žánry a domnívám se, že do pohádky se hodí více náměty z lidových písní.

Vendy: To byl schválně. Aby se bavili i rodiče, kteří ty známé melodie poznávají.

Petra: V komorním prostoru tohle výborně funguje, ti rodiče opravdu reagují. Děti si užívají příběh, rodiče se baví hudbou.

Petr: Měl jsem problém i s výtvarnou složkou, konkrétně se Sluncem i Měsícem. Najednou mi to nekorespondovalo s ostatními – s teletem, ptáky, květinami, Slunce i Měsíc má jakýsi kovový rám, přes který mluví...měl jsme s tím problém.

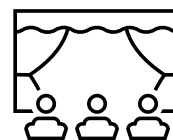

Vendy: My to nechceme dělat infantilní. Námět máme od výtvarnice. Měsíc a Slunce má působit tajemně, proto není vidět do obličeje. Není to kov, je to výrobek z 3D tiskárny.

David (Telátko): Jestli jste si všimli, každá postava má na sobě kousek fialové barvy. Tím je to všechno propojené a má to symbolizovat něco z jiné sféry, něco, co všechny spojuje.

Martin: Moc děkujeme za pohádku, děti odcházely nejen se zasazenou kytičkou, ale i s úsměvem na tváři.

Figarova svatba aneb andělé, šneci a lidé

Druhým představením sokolovské čurdy je Figarova svatba aneb Andělé, šneci a lidé Ašlemenato a Podividla ažažAš.

Petra: Pojdme si popovídat o viděném. Představení začalo později, musíme se tedy do toho pustit 😊 Martine?

Martin: Každé Povídání vykopávám já otázkou: Co jsme právě viděli? Ptám se nejenom souboru, ptám se všech. Jak to na vás působilo?

Divák: Viděli jsme frašku. Pěknou frašku.

Jana K.: Viděli jsme hru s groteskními prvky, hru postavenou na slovech. Bylo pro mě důležité slyšet a rozumět, ale to se mi kolikrát nepodařilo, utekla mi spousta věcí, hraběnce jsem rozuměla pramálo a mnohdy jsem ji neslyšela vůbec.

Pája: Já jsem viděla 70 minut bizarnosti a absurdity, a musím říct, že celek mě vlastně bavil.

Martin: Je vidět, že jste se režírovali sami, nebo sebe navzájem, ale máte velké rozdíly v hereckých výkonech. Režisérská ruka vám tady chybí. Nikdo vám neřekne: Ty uber, ty přidej. Je to vlastně snůška fórů, skečů, které fungují, ale plynule na sebe nenavazují. Mnoho zajců myslivcova smrt. Máte skvělé solitérní výstupy, ale jako celek to nefunguje. Hraběnce jsem vůbec nerozuměl, co říká.

Petra: A jak z toho teď ven? Doporučuji vzít si před generálkou jednoho zkušeného diváka, který vám řekne, co funguje, co ne. Vám fungují fóry jednotlivě, ale uniká vám pointa. Přitom Figarova svatba je skvělý materiál. Skvěle pracují andělé, těm pointa funguje. ANDĚLÉ JSOU SKVĚLÝ NÁPAD. „Dokud nevyrosteš, nemůžeš střílet do lidí.“ To je geniální. Mě to bavilo, ale bylo mi líto, že to v určitých momentech strašně spadlo. A bylo to proto, že to na sebe nenavazuje. Kdo dělal úpravu textu?

Vojkůvka: Drábek.

Petra: Blbnutí je strašně fajn, je vidět, že vás to baví, ano, je to groteskní, zábavné, ale chybí tam něco, co to všechno spojí. Každá divnost má svou logiku, svoje propojení, a to vám chybělo. Nevyrovnaná je i stylizace postav. Hraběnka je hodně stylizovaná, Figaro třeba téměř vůbec.

DMH: Jednotlivé fóry byly vtipné, ale příběh jako celek mi utekl. Kdybych měla říct, o čem hra byla, nebudu schopná to říct. Navíc jsem v horních řadách velmi špatně slyšela.

Petra: Hlasová zkouška před představením je důležitá, nepodceňujte ji. Výraz jinak máte.

Pavel: Mně se hra líbí, bavil jsem se, líbily se mi kostýmy.

Kajka: Vůbec naše slova neberte negativně, hra je zábavná, jen to občas spadne, ale zase se nahodíte a rozjedete. Máte našlápnuto. A příště na vás půjdu zase, protože chci vidět, jak jste s tím hnuli. Jsem zvědavá.

Martin: Divákům se hra líbila, to je důležité. Ve foyer na baru se lidé usmívají, srdečně se o hře baví a rozebírají ji. To je super. A my vám moc děkujeme.

Nenávidím tě Bukowski!

Dříve, než začalo samotné Povídání o viděném, podávala řada přítomných „Henrimu“ ruku a děkovali za nádherný zážitek z představení. A ačkoli je pokročilá hodina (23:19), sešlo se téměř 20 nadšených debatujících.

Martin: Co jsme to vlastně viděli? A sám si odpovím. DIVADLO! Viděli jsme nádherné divadlo.

Jaroslav Střelka: Já jsem si to strašně užil. Šlo mi to 😊 Mně to jde vždycky :-D

Niki: V divadle bylo několikrát absolutní ticho, každé slovo k divákovi došlo a zapůsobilo tak, jak mělo. Jak dlouho tuto hru hrajete?

Jaroslav: Tohle byla asi třicátá repríza. Premiéra byla na podzim roku 2023. Jak to budeme ještě dlouho hrát, nevíme, organizátoři se tohoto představení hrozně bojí, co by tomu řekly ty tetičky a babičky, co do divadla chodí. A přitom je to, myslím si, podceňování diváků. I my jsme se ze začátku báli a měli jsme tendence před představením dopředu vysvětlit, oč jde a varovat je, ale pak nám lidi říkali, proč to vysvětlujeme, že je to zbytečné. Musím přiznat, že my jsme vůbec nevěděli, co od Sokolova čekat. A musím říct, že tady ta repríza byla nejlepší. Tady diváci všechno silně vnímali, šli od začátku se mnou. Hrozně mě to potěšilo. Bylo to úžasné představení.

S Bukowskim jsme měli velké štěstí. Postoupili jsme na všech přehlídkách a dostali se až na Hronov a tam si to neskutečně užili. Pos bírali jsme ceny za herecké výkony a moc si toho považuju. Nejvíc mě ale těší, že to můžeme hrát a že je kde hrát.

Pavel: Kolik vás je v týmu?

Jaroslav: Dva 😊 Pavel Časar a já. Text jsem napsal já, je to moje dítě, které si oblékám já. A tak to dělám od roku 2006, kdy jsme spáchali první one man show.

Pavel: Já bych vypíchl hudbu. Ta skvěle funguje. Violoncello bylo boží. Za úspornou scénu také palec nahoru.

Jaroslav: Jestli jste dobře vnímali, tak je to jedna a tatáž hudba, jen v tom snu je hodně zpomalená.

Martin: Představení to bylo úžasné, silné, vypovídající o 70. letech 20. století. Moc děkujeme!

Jak to viděl Freeman

Sluncomrak

Divadlo Máj jsem viděl poprvé naživo a těšil jsem se. Hned na začátek mě potěšil nápad s včelkou. Bylo tam obecně moc hezkých nápadů. Jenom mám pocit, že se to místy docela táhlo a děti ztrácely kontakt. Písničky mohly být textově jednodušší, aby děti melodii znaly. Zajímalo by mě, pro jakou věkovou kategorii je hra napsána a hrána. Nápady s rekvizitami a kostýmy – super. Jako "stará škola" mi chybí souboj "dobra a zla". Tohle byl spíš encyklopedický přírodopis. Ale děti se bavily, tak co mám do toho mluvit. Májovci, moc díky.

M. Freeman

Figarova svatba aneb andělé, šneci a lidé

Ašáci jsou stabilními diváky (minimálně jeden) na prakticky každé čurdě. Letos se představili se svým pojetím Figara. Pojetím vskutku neotřelým a zvláštním. Barevná skečová série střídala fór za fórem a divák se bavil. Musím ale za sebe říct, že můj šálek kávy to není. Bavili mě andělé a hrabě s hraběnkou. Jako by přesvědčili, proč tam jsou. Ostatní spíše "nahrávali" na fóry ze situace. Divák se ale zasmál a pobavil. A proto je vše v pořádku a Ašákům velký dík za představení.

M. Freeman

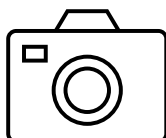
Nenávidím tě Bukowski!

Tak to byl nářez !!!

Divadlo s velkým D se vším všudy. Skvělá práce s textem, mluvou, rekvizitami. Nádhera divadelního a hereckého kumštu. Tohle večerní představení rozhodně stálo za to a řadí se rázem na vyšší místa mého čurdovského žebříčku nejlepších. Diváci byli nadšeni, a tak nezbývá než smeknout pomyslný klobouk a poděkovat za tento zážitek. Budu se vždy těšit na Broukovce z Kamenice.

Střípky z minulého večera

Kde se v okolí občerstvit?

Duc Thinh

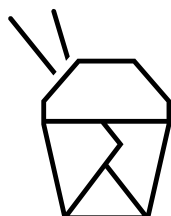
Velmi oblíbená asijská restaurace. Na jídelníčku naleznete sushi, polévky, saláty, nudle, rýži a další speciality.

Otevírací doba:

Pá – 10:00 – 21:00

So – 10:00 – 21:00

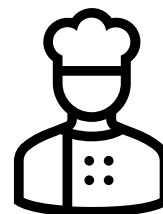
Ne – 11:00 – 20:00

Adresa:

Křížová 18, 356 01

Sokolov 1

New York Burger & Chicken Café

Nově otevřená restaurace pro milovníky fast foodu. Můžete si zde objednat burgery, hranolky, tortilly, burrita a další...

Otevírací doba:

Pá – 8:00 – 22:00

So – 9:00 – 22:00

Ne – 9:00 – 22:00

Adresa:

K. H. Borovského 2284, 356 01

Sokolov 1 (místo bývalého Ateliéru)

Restaurace Actus

Restaurace s nabídkou poledních menu, minutek, českých specialit a dalších jídel teplé i studené kuchyně.

Otevírací doba:

Pá – 11:00 – 23:00

So – 11:00 – 23:00

Ne – 11:00 – 23:00

Adresa:

5. května 163, 356 01

Sokolov 1

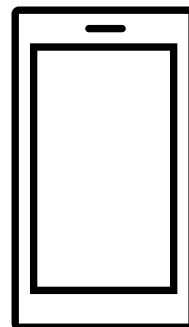
Kontakty přehlídky

Tiskový mluvčí – Martin Volný – **608 414 972**

Organizace – Jaroslava Nikodémová – **775 670 841**

Organizace + účetní – Eva Valjentová – **723 899 095**

Zpravodaj – Pavlína Šponiarová – **731 845 455**

Nevybrali jste si žádný kontakt?

Tak ještě jeden přihodíme, třeba: 774 627 836

Herec: „Jaká je moje motivace, abych ve druhém dějství vešel zleva?“

Režisér: „Zprava je zeď. Zleva jsou dveře

Divák po představení: „Bylo to improvizované?“

Herec: „Kdepak, takhle to hrajeme „každý večer.“dveře

Režisér na zkoušce: „Chci víc energie!“

Osvětlovač: „Přidávám dva kilowatty.“

Režisér: „Myslel jsem herce.“

Osvětlovač: „Ti už jedou na plný výkon.“

Šéfredaktor:

Pavlína Šponiarová

Redakce prvního čísla:

Václav Fišer

Matěj Šulc

Spolupracovali na prvním čísle:

Martin Volný

Viky Volná

Míša Veletová

Kajka Kohoutová

Fotograf:

Ivo Mičkal

23. Sokolovská čurda se uskutečnila za podpory:

Databáze českého
amatérského divadla

Akce je realizována za finanční
podpory města Sokolova.

Městský dům
kultury Sokolov

